

Корені мови моєї, душа слов'янина
Мудро ж то як заплела вас
в галуззя єдине —
Братство.
Сколиво звуку і — сонячно листом черленим
З Німану й Волги слово приходить до мене.
Корені мови моєї,
Рідного краю надії,
Клекотом чистих джерел ваша суть володіє:
Свобода.
Як малиново в серці виспівують дзвони
Вічним оркестром,
Віщим оркестром червоним.
Корені мови моєї, в зелен-потоці
Пагін за пагоном тягнуться дружно до сонця:
Рівність.
Йду до Дніпра,
В полудень йду я до берега,
А перед мене — крони високого дерева.
Гусел і скрипок звучить першорядна основа —
Музика слова!
її хто б ти не був —
З кишлака чи малого аулу, —
В сад мій заходь,
Як заходив я в юрту Джамбула.
Душу твою
Від родини держави всієї
Щедро напоять корені мови моєї!

1979

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.